Církev československá husitská Kladno

NAHORU

2

2015

Milí čtenáři, také si říkáte, jak ten čas letí? Nedávno byly Vánoce, kdy jsme se radovali z Kristova narození, a dnes se připravujeme na Velikonoce, kdy si budeme připomínat Jeho utrpení, smrt i slavné vzkříšení.

Křesťané z Baham nám při březnovém setkání v rámci Světového dne modliteb připomněli ještě jednu další důležitou velikonoční událost – mytí nohou. Ano, máme si vzájemně sloužit, to bylo jejich poselství, které nám přiblížil kázáním bratr farář Osweto a kterým zahajujeme dnešní vydání Nahoru.

Dále máme pro vás připraveny zprávy z výročního shromáždění naší náboženské obce a samozřejmě také zprávy ze života sboru. Tento měsíc si naše obec připomíná 90 let od svého ustanovení, právě 29. března 1925 se konalo ustavující shromáždění. Ať i pro náš zpravodaj platí přání bratra katechety Vladislava Sismilicha, které zapsal do nově založené kroniky v lednu 1940: **„Ať tato kronika je zrcadlem vývoje náboženské obce a svědkem úsilí duchovních i laiků!“**

Dal jsem vám příklad, čiňte podobně

text: Jan 13, 1–17

Sestry a bratři, osobně si myslím, že tento text je ten, který snad nejjasněji ukazuje našeho Pána Ježíše jako služebníka. Pán Ježíš tady navíc opakovaně zdůrazňuje, že máme následovat Jeho příkladu a sloužit jeden druhému. Máme si tedy vzájemně sloužit tak, jako nám sloužil Kristus. V některých církvích berou tento text doslovně a mají v rámci bohoslužeb obřad, kde si myjí nohy. I pro církve, které tento rituál neudržují, je však příběh důležitým poselstvím, že si máme vzájemně jako bratři a sestry sloužit. Jak má ta naše služba vypadat? Podívejme se na tři charakteristické znaky takovéto služby, které vidíme v tomto textu u Pána Ježíše.

1. znak: Služba musí vycházet z lásky

První verš čtené kapitoly nám ukazuje hlavní motivaci Kristovy služby. Byla to láska. Čteme: „*Ježíš věděl, že přišla jeho hodina, aby z tohoto světa šel k Otci; miloval své, kteří jsou ve světě, a prokázal svou lásku k nim až do konce.*“ (v. 1) Ježíš šel a myl nohy učedníkům, protože je miloval. Ježíš šel a zemřel na dřevě kříže za své učedníky, ale také za mne a za tebe, za celý svět, protože nás miluje. Pokud má být naše služba po vzoru Kristově, musí být motivována láskou k Bohu, ale také láskou k bratru, sestře, bližnímu.

A co my? Zamysleme se nad tím, co děláme pro ostatní bratry a sestry nejenom v našich sborech, ale i mimo ně. Pokud náhodou zjistíte, že vás nenapadá nic, co byste pro ně dělali, modlete se prosím, aby vám Pán ukázal, jak můžete sloužit.

2. znak: Služba musí vycházet z pokory

Pokud chceme sloužit po vzoru Kristově, nestačí, když je motivací láska. Naše činy musí vycházet z pokory. Podívejme se, co vidíme v našem textu. O Ježíši čteme: „*Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všecko do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází,...“* (v. 3) Z tohoto verše bez jakýchkoli pochyb vidíme, že Ježíš si je plně vědom svého božství, a přesto se chová jako nejposlednější služebník. On to nakonec říká i učedníkům: „*Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat.*“ (v. 14)

Ježíš je Pán pánů a Král králů. Je Spasitel, který si je vědom toho, že už za několik hodin prožije strašná muka smrti za celé lidstvo. A v této situaci se takto pokořil. Vzal na sebe roli toho nejobyčejnějšího otroka a myje učedníkům nohy. Petrovi to bylo trapné. Nejprve se Petr Ježíše ptá, zda to skutečně myslí vážně, a když to Ježíš potvrdí, Petr říká: *"Nikdy mi nebudeš mýt nohy!"* (v. 8) Když mu Ježíš řekne, že jde o věčnost, Petr souhlasí.

To samotné mytí je totiž pouze stínem skutečnosti, kterou je Kristovo obmytí našich vin. Pokora, kterou Ježíš prokázal při mytí nohou, je jen náznak pokory, kterou musel prokázat, když se stal člověkem, když se nechal vysmívat, když se nechal ukřižovat. Pokorně sloužil druhým až do konce.

Apoštol Pavel tu pokoru pravidelně připomíná ve svých listech. Sboru ve Filipech o Ježíši napsal: „*Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži.*“ (Filipským 2, 5–8)

My máme napodobovat Krista. My máme v pokoře sloužit jeden druhému. Kde se ta pokora má projevit? V tom, že pro druhého udělám něco, co ode mne nečeká. Ale třeba i v tom, že udělám něco, čeho si nikdo nevšimne a co nebude oceněno. Ježíš si také mohl říct, že je tady především proto, aby zemřel na

kříži, a že tedy nebude dělat něco jiného. Ale On se pokořil a dělal to, co normálně dělali otroci.

3. znak: Služba musí vycházet z poslušnosti

To je ten poslední znak služby po vzoru Ježíše Krista. Ježíš říká: „*Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem. Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat. Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já. Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal. Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte*. (v. 13–17)

I my nazýváme Ježíše Krista i Boha Otce Pánem. Ten název ukazuje na to, že chceme poslouchat. A pokud chceme sloužit po vzoru Kristově, pak musíme sloužit v poslušnosti našemu Bohu. Ježíš připomíná, že to, že šel umývat nohy učedníkům, je příklad toho, jak si máme sloužit. A končí tou větou, že šťastný je ten, kdo to nejen ví, ale kdo to činí.

Činíme to, co po nás Pán chce? Jsme Mu poslušní? Jsou náš život a naše služba charakteristické poslušností našemu Pánu? Děláme to, k čemu nás ve svém Slově volá, nebo si žijeme po svém?

Pokud chceme duchovně růst, potřebujeme sloužit po vzoru Kristově. A sloužit po vzoru Kristově znamená sloužit s láskou, pokorou a poslušností. Amen.

Phanuel Osweto, kázání při setkání Světového dne modliteb 6. března 2015

Výroční zpráva duchovního za rok 2014

„Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů.“ 1 K 12, 27

Sestry a bratří, každý rok při sborovém shromáždění vzpomínáme s vděčností na to, co všechno se v našem sboru odehrálo. Dnes chceme slyšet, co jsme během roku 2014 prožívali, čím jsme byli, jak věřím, obohaceni a v neposlední řadě i posíleni.

Začneme bohoslužbami. Mám radost z účasti na bohoslužbách, které jsou centrem sborového života. K biblické víře neodmyslitelně patří viditelné společenství. Naši předkové ve víře to dobře věděli, a proto dokázali jít s naprostou samozřejmostí do shromáždění. Apoštol Pavel nám píše, že jsme tělo Kristovo, a každý z nás je jedním z jeho údů. Díky tomu můžeme všichni společně přijímat a zakoušet Boží dary. Nás, účastníky bohoslužeb, spojuje Boží moc. Ke každému společenství patří přítomní i nepřítomní. Společenství církve umírá, když nemá viditelnou podobu. Jde o to, abychom odhalili, jak je naše osobní přítomnost při bohoslužbách tak důležitá. O Korintských platilo, stejně jako platí o nás: „Všichni, ač je nás mnoho, jsme jedno tělo“.

Když se tak ohlížím za minulým rokem, snad bych mohl konstatovat, že proběhl docela klidně a do aktivní účasti na bohoslužbách byly zapojeny všechny generace. Jsem velmi rád, že během roku spolu se mnou v našem sboru sloužili i další duchovní z naší církve. Těšili jsme se z návštěvy našeho bratra patriarchy a o adventní neděli pak z návštěvy sestry farářky Emmanuely Blažkové. V rámci zastupování sloužili v našem sboru během mé návštěvy Keni bratr Ivo Šimůnek, bratr Michal Bálek, bratr Jiří Chytil a sestra Ivana Doubravová. Posloužili také náš bratr Miloš Feller a při sborových dnech naše sestra Jarmila Chytilová. Všem domácím i hostům srdečně děkuji.

Součástí našich modlitebních setkání jsou biblická studia a sborové skupinky. Po celý rok byla tato setkání zdrojem duchovní podpory a inspirace. Církev budovaná a stavěná na modlitbách a řádném biblickém učení má silné základy, které jsou podkladem pro růst a duchovní zralost. V rámci setkávání jsem se zaměřil na poskytování duchovního vedení založeného na biblické pravdě, aby ti, kteří to potřebují, mohli najít útěchu, klid a mír v posilujícím slově Božím. Rád bych apeloval na to, aby se všichni členové sboru aktivně podíleli na těchto skupinových setkáních, která nám skýtají příležitost sdílet s ostatními své životní zkušenosti, ale také výzvy.

S pastoračními asistentkami pokračujeme ve vykonávání pobožností a v návštěvách v Domově pro seniory v ul. Františka Kloze. Tam zažíváme hodně Božího povzbuzení pro ty, kterým už docházejí fyzické síly. V rámci ekumeny jsme se jako každý rok v lednu podíleli na čtyřech ekumenických bohoslužbách, jejichž účastníci byli věřící ze čtyř církví působících zde v Kladně. V březnu se uskutečnil v Kladně světový den modliteb v Církvi českobratrské evangelické. V červnu pak tradičně proběhla ekumenická bohoslužba k uctění památky Mistra Jana Husa.

Ohlédneme-li se zpět k těmto činnostem, všechna setkání byla pro nás pokračujícím zdrojem inspirace. Považuji za důležité se zmínit o aktivní spolupráci sestry Marcely Bártové se mnou v rámci biblického studia. Sestra Marcela Bártová je studentka magisterského studia oboru Husitská teologie na naší fakultě. Její výklad několika kapitol z listů Korintským, kterými jsme se zabývali, byl velkým přínosem. Sestře Marcele i dalším našim sestrám, které vedou různé skupinky, jsem velmi vděčný.

V rámci pastorace se snažím vykonávat návštěvy, rád se vždy nechám pozvat (klidně i mimo kostel nebo vaše domovy). Myslím si, že po čtyřech letech mé činnosti v kladenském sboru jsme se sblížili natolik, že pastorace probíhá vždy spontánně kdykoli a kdekoli. Moje práce s členy rady starších mě velmi těší. Všechny naše schůze probíhají v přátelském duchu, ale na druhou stranu jsou velmi efektivní. Snažíme se okamžitě řešit aktuální problémy (radosti i starosti) našeho sboru, dvakrát jsme zorganizovali soustředění rady starších a soustředění sboru.

Do budoucna bych přál, abychom nadále byli otevřeným sborem, který programově oslovuje

i nekřesťanský svět. V touze, aby Boží dílo rostlo a aby evangelium o spasení uslyšelo více lidí. Jako tělo Kristovo můžeme být více efektivní, když se každý člen stane aktivnějším ve službě Pánu.
Na závěr dovolte, abych vám všem poděkoval za trpělivou pozornost. Jsem rád, že mohu sloužit mezi vámi. Děkuji za přátelství i za přízeň projevovanou mé rodině, za pomoc i porozumění. Bůh nám všem žehnej, ať nám dá sílu a ochraňuje naše životy.

Váš ve službě Phanuel Osweto – pastor

Výroční zpráva rady starších

Milí bratři a sestry,

vy, kteří teď sedíte tady v lavicích, i vy, kteří čtete právě Nahoru, protože jste tu být nemohli nebo dali přednost naléhavým záležitostem, kterých musíme zastat nemálo. Zdravím všechny, které nemoc nebo vzdálenost připravily o možnost dnes tu s námi fyzicky pobýt a ohlédnout se za předchozím rokem a naším životem v rodině víry. Zdravím i ty případné čtenáře Nahoru, kteří ani netuší, že se v církvi nějaké výroční shromáždění koná, nebo tuší, že se někdy koná, ale nevědí, že právě dnes :-). Oslovuji takto všechny, protože věřím, že i ti, kteří tu být dnes nemohou, jsou s námi duchovně spojeni a mohou čerpat požehnání z dnešního shromáždění.

Ráda bych podala zprávu o činnosti RS. Setkává se většinou jednou za 14 dnů a má na starosti jak věci duchovní, tak věci organizační a praktické. Každý sem přináší kromě duchovního vhledu i svá praktická obdarování – Eva zejména organizační schopnosti a poctivou práci, Kamila fundovanost ve věcech ekonomických i jasný pohled na věci zdánlivě spletité, Jiří svou přímočarost a velkou ochotu podílet se na Božím díle i praktickými záležitostmi, Phanuel svoji pevnou, neproblematickou víru a laskavost. Já jsem možná v souvislosti se svojí situací v rodině příkladem, že i v naší slabosti se může projevit Boží síla. Také mohu dosvědčit, že ve sboru jsou lidé ochotni spolunést břemena druhých, za což jim velmi děkuji. Neocenitelnou pomocí ve sboru jsou pastorační asistentky, které na RS v případě potřeby zveme a čerpáme z toho všichni Boží požehnání. Informace a návrhy RS se snažíme předávat také členům sboru a překládat věci k řešení na pravidelných biblických hodinách, protože víme, že Duch je zaslíben společenství.

Už ze zprávy bratra faráře je vidět – a uslyšíme to i v dalších zprávách – že se udělalo hodně dobré práce v rámci pravidelných i nepravidelných aktivit. O těch každotýdenních pravidelných všichni víme, o těch nepravidelných a méně častých jen heslovitě: během roku proběhly přednášky, besedy, pastorační návštěvy a další aktivity pastoračních asistentek i jiných členů sboru, akce pro děti, ekumenická setkání, akce Pamatuj!, Noc kostelů, křty, svatby, vodácký výlet, další výlety, letní dovolená, úprava kanceláře, příprava a instalace stálé výstavy Tvé jméno budu připomínat, koncerty, soustředění sboru, mezigenerační výtvarná dílna, Mikulášská besídka, koupila se nová topidla do kostela, zapojili jsme se do pomoci při setkání poutníků z Taizé.

Ten (jistě neúplný) výčet ukazuje, kolik času, úsilí a ochoty členové sboru Bohu, jeho dílu i svým bližním věnují. Ráda bych všem moc poděkovala.

Před psaním zprávy jsem udělala tři věci – pročetla připravovanou zprávu bratra faráře, probrouzdala loňské číslo sborového časopisu „Nahoru“ a připomenula si zprávy faráře i odstupujícího předsedy RS za rok 2013 a moje „inaugurační“ povídání. Mohu říci, že jsem neztratila vizi o vícegenerační duchovní rodině, kde je dostatek ochotných služebníků. Možná jsou zatím hodně mladí nebo jsou to ještě děti. Pečujme o ně s moudrostí, nedrážděme je ke vzdoru, ale dejme jim příklad opravdového a poctivého vztahu s Bohem.

Na závěr jsem vybrala verše 1–4 z 34. žalmu: *Dobrořečit budu Hospodinu v každém čase, z úst mi bude znít vždy jeho chvála. O Hospodinu mluv s chloubou, moje duše, ať to slyší pokorní a radují se. Velebte Hospodina se mnou, vyvyšujme spolu jeho jméno.*

Tyto verše jsem vybrala proto, že vnímám jako naléhavou potřebu pro sbor více Boha chválit. Věřím, že to je cesta k hlubšímu společenství s Bohem i spolu navzájem.

Pavla Vlková, předsedkyně RS

Ze života sboru

V pátek 13. února se konal **karneval pro děti,** kterého se účastnily se i děti z ČCE. Bylo rušno a veselo, užívali si to malí i velcí. Tanec, hry a soutěže střídavě vedli Miloš, Zuzka a Renata. Bylo hezké děti pozorovat a sdílet jejich radost.

Při prodloužené po bohoslužbách 15. února jsme děkovali za **75 života sestry Milušky Márové**. Kéž jí Pán dá ještě hodně zdraví a radosti z vnoučat.

V soboru 21. února pokračoval cyklus biblického vzdělávání již osmou přednáškou na téma **Dvojí tvář království.** Velmi pěkně a fundovaně přednášela sestra jáhenka Ivana Doubravová. Zpracování obsáhlého tématu pak dala k dispozici e-mailem. Pokud by o něj měl ještě někdo zájem, může se obrátit na redakci Nahoru.

V neděli 22. února proběhla při bohoslužbě **pietní vzpomínka** na oběti holocaustu. Právě v tyto únorové dny roku 1942 byly z Kladna vypraveny dva transporty do Terezína. Seznamy jmen obětí jsme měli před sebou a v tichu jsme na ně v modlitbě vzpomněli.

V pátek 6. března se konal v síni Komenského **Světový den modliteb**. Program připravili křesťané z Baham na téma: **Dal jsem vám příklad, čiňte podobně.** Kázání na toto téma je součástí našeho Nahoru. Setkání se účastnili bratři a sestry z ŘKC a ČCE. Program byl pěkný, tentokrát se do něj zapojili i mládežníci. Předvedli scénku, ve které delfín představuje potápěči jednotlivé ostrovy, a zazpívali anglicky píseň What I have done – Co jsem pro Tebe udělal. Bohužel představitel potápěče onemocněl, tak museli trochu improvizovat.

Na závěr jsme promítali fotografie ze života na Bahamských ostrovech a povídali si o tamějších radostech a starostech. Na Bahamách je největší výskyt rakoviny prsu na světě, proto byla letošní celorepubliková sbírka určena na pomoc takto postiženým ženám. Na setkání se vybralo 960 Kč.

V neděli 8. března se konal sborový pěvecký happening **Pamatuj! 2015.** Tak jako minulý rok jsme si připomněli největší masovou vraždu v historii ČR. O této akci jsme vydali tiskovou zprávu, kterou přinášíme dále.

V neděli 15. března po bohoslužbě bylo **výroční shromáždění,** při kterém jsme si připomněli činnost naší náboženské obce v minulém roce a zabývali se i výhledem do budoucna. Zprávy duchovního a předsedkyně rady starších si můžete přečíst v tomto Nahoru. Na fotografii je naše rada starších při zprávě finanční zpravodajky sestry Kamily Krucké.

V pondělí 16. března jsme mohli v Domově pro seniory blahopřát sestře Jiřince Matějkové, která se dožívá požehnaných 85 let.

V sobotu 21. března jsme se sešli k další, již deváté přednášce biblického vzdělávání **Žalmy a poetické knihy.** Bratr farář Stanislav Jurek si s sebou přivezl sestru Kristýnu Říhovou, která posluchačům přiblížila krásu a mnohovrstevnatost hebrejštiny. Na závěr jsme se shodli, že se k tomuto tématu ještě vrátíme, neboť se ho zdaleka nepodařilo vyčerpat.

V úterý 24. března se uskutečnilo **znovuodhalení pamětní desky občanům Kladna židovského původu** na rohu ul. Ctiborova a Víta Nejedlého, na místě, odkud byli odváženi transporty „Y“ a „Z“ do Terezína. Na zahájení zazpívali hebrejsky dvě písně

členové našeho Husitského sboru pod vedením sestry Pavly Vlkové.

Na závěr mého příspěvku ještě dvě momentky:

Na biblické hodině vydatně pomáhá sestra Marcela. Máme radost z její práce a přejeme jí také úspěšné dokončení magisterského studia.

Mužská skupinka se výjimečně sešla v pondělí ve

farní kanceláři, podařilo se mi její členy zachytit, když jsme odcházely z naší ženské skupinky, a to právě ve chvíli, kdy se zvedali k modlitbě.

Jarmila Chytilová

Sborový happening PAMATUJ! 2015

Tisková zpráva.

V neděli 8. března 2015 se v kladenském Husově sboru, bývalé synagoze, konal sborový happening PAMATUJ! 2015, při kterém se sešly 3 kladenské pěvecké sbory, aby společně zazpívaly židovské písně a uctily tak památku obětí největší masové vraždy v našich dějinách.

8. března 1944 bylo v plynových komorách koncentračního tábora Osvětim-Birkenau zavražděno během jediné noci 3 792 nevinných mužů, žen a dětí. Následně 10. až 12. července téhož roku bylo v průběhu dvou nocí stejným způsobem zavražděno 6 500 mužů, žen a dětí. Celkový počet obětí této hromadné vraždy tzv. Terezínského rodinného tábora přesáhl množství 10 000 nevinných lidí.

V Kladně letos 8. března, v den sedmdesátého prvního výročí tragédie, zpívalo přibližně 75 zpěváků, členů Dětského pěveckého sboru Sluníčko při 5. ZŠ Moskevská Kladno, vedeného paní Mgr. Evou Moučkovou, Smíšeného pěveckého sboru Gaudium při ZUŠ Moskevská Kladno, vedeného paní Mgr. Lenkou Kubínovou, a místního chrámového Husitského sboru, vedeného PhDr. Pavlou Vlkovou. Zpívali společně dvě židovské písně, které podle svědků zavraždění zpívali, když je odváželi do plynových komor.

Následný program byl letos bohatý. Vystoupili žáci z 5. ZŠ Moskevská Kladno, kteří pod vedením Mgr. Ilony Sládkové seznámili přítomné s tím, co se dozvěděli při pátrání po kladenské židovské minulosti. Dětský pěvecký sbor Sluníčko pak zazpíval několik písní z dětské opery Brundibár, kterou mnohokrát nacvičily děti v Terezíně, z nichž většina pak byla odtud odvezena do vyhlazovacího tábora v Osvětimi. Krátkým úvodním slovem již letos potřetí posloužila PaedDr. Irena Veverková, která se kladenskou židovskou historií dlouhodobě zabývá.

Sborový happening připravili členové kladenské náboženské obce Církve československé husitské, kteří se tak již potřetí připojili k této celonárodní iniciativě.

Eva Bodláková

Našemu sboru je právě 90 let!

Přinášíme výňatek z kroniky, kterou z archivních materiálů a zpráv pamětníků začal psát v lednu 1940 bratr katecheta Vladislav Sismilich.

L. P. 1924–5

„Svaté ty nadšení, nebeský plameni,
šlehni nám do srdcí, otčinou vzplaň…!“

Svatopluk Čech

Přes všechny překážky církev česko~~slovenská~~moravská na kladensku nezadržitelně rostla. Řady příslušníků se zvětšovaly téměř den ze dne. Nadšení, trpělivost, obětavost a námaha nezůstaly bez výsledku.

Schválení náboženské obce
V roce 1924 byla podána žádost min. školství a nár. osvěty v Praze o státní schválení náboženské obce kladenské. Přípravný výbor sestával z těchto bratří: Jana Halamy, Josefa Kašpara, Františka Brchela, Václava Vlasáka, Josefa Šalouna, Františka Klímy a Václava Bílka. Žádosti bylo vyhověno a nábož. obec schválena výn. min. šk. a nár. osv. 24. 1. 1925 č. j. 6832/25-VI.

První shromáždění
Ustavující shromáždění náb. obce se konalo **29. března 1925** v půl druhé odpoledne v místnosti III. ob. šk. dívčí u Amálky. Slavnostní proslov měl br. far. Hlaváček z Lužné-Lišan. Po zprávě zatímní rady starších přikročeno k volbě duchovního, jímž byl zatímně zvolen br. Václav Liška.

Obvod
Obvod náb. obce podle s. a p. okresů: Soudní a p. o. Kladno: Buštěhrad, Dřetovice, Dubí, Kladno, Kročehlavy, Rozdělov, Stehelčeves, Vrapice. P. o. Kladno, s. o. Unhošť: H. Bezděkov, Braškov, Dobrá, Doksy, Dolany, Družec, Hostouň, Hřebeč, Kyšice, Lidice, Makotřasy, Pavlov, Přítočno V. i M., Svárov, Červený Újezd, Pletený Újezd, Unhošť. (Hostouň a Pavlov byly v r. 1935 připojeny k Hostivicím). Polit. a s. o. Slaný: Hnidousy a Motyčín. V r. 1926 byla přifařena Žilina (s. o. Nové Strašecí, p. o. Slaný).

Škola
Vyučování náboženství ve školách bylo již zhruba uspokojivé. Ve škol. roce 1924–5 vyučoval br. duch. Liška v Kladně přes 100 dětí, v Buštěhradě 12. Na jeden rok byla přibrána s. Doskočilová. Počalo se vyučovati také na reálce v Kladně, v ob. šk. v Družci, Dobré, kde vyučoval br. řid. Šimandl a uč. Lhoták. V Unhošti učil náb. horlivý br. uč. Jan Štefl, v Rozdělově br. ř. uč. Buša… Doba výstavby n. o. nastává…

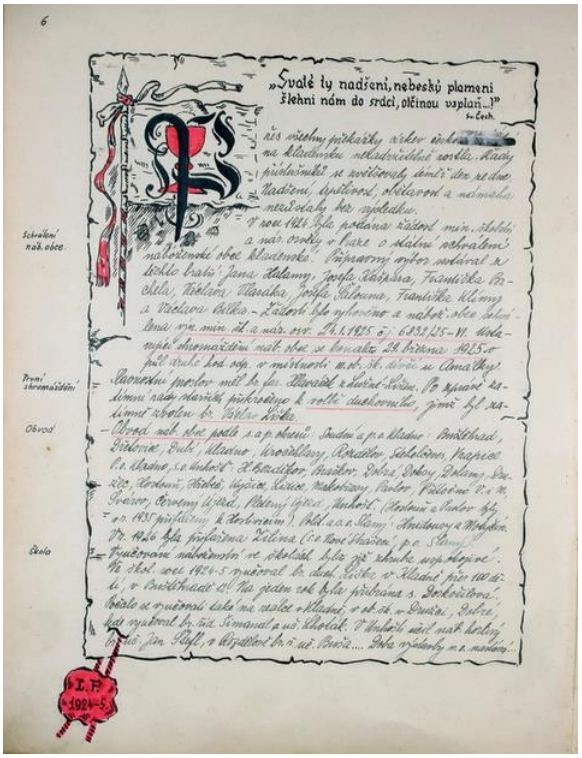
„Svaté ty nadšení, nebeský plameni
šlehni nám do srdcí, otčinou vzplaň…!"
Sv. Čech

Schválení náb. obce.

První shromáždění

Obvod

Škola

L. P. 1924–5

Tiché loučení

V Domově seniorů se scházíme každé pondělí bez rozdílu náboženské příslušnosti k pobožnostem. Pokud již někteří nemohou chodit, navštěvujeme je na pokojích.

Mezi tyto ležící patřila i sestra Miluška Tesková z CČE. Kromě jiných potíží trpěla i zeleným zákalem, který způsobil, že již neviděla. Navštěvovali jsme ji na pokoji i s bratrem farářem. Koncem ledna nám vzkázala, ať za ní určitě přijdeme. Loučila se s tímto světem úplně slepá, ale věřím, že již vnitřním zrakem viděla na druhý břeh. Tiskla pevně ruku bratra Phanuela, mile se usmívala a beze slova naši návštěvu a modlitbu přijala.

Za týden jsme se dozvěděli, že ji Pán povolal k sobě.

Věřím, že věrná sestra Miluška spočinula v Jeho náruči. Vzpomínkou, která proběhla v neděli 1. března při bohoslužbách u bratří evangelíků, jsem se s ní společně s její rodinou rozloučila.

Vilma Pokorná

Nezemřeli nadarmo?

Před několika dny jsem měla možnost a hlavně čas navštívit významné místo našich dějin. LIPANY. Teprve na onom místě, s pohledem do okolního kraje, při čtení dokumentů na info tabulích, při čtení desek včleněných do památné mohyly, jsem si uvědomila význam tohoto místa.

Zavřela jsem oči a v duchu se přenesla do dávné doby. Bratr proti bratru… A vítězí ti pragmatičtější a státotvornější. Asi stále ještě nenadešel čas...

Lipanská hora je směrem od Lipan krásně vidět a je lemovaná info tabulemi s popisem historické doby a hlavně s popisem bitvy a následujícím děním.

Pak jsem navštívila i Podlipanské muzeum v Českém Brodě. I tam je řada předmětů připomínajících naše předky. V průčelí expozice se promítá mapa českých zemí v 15. století a informace, kde a v kterém roce se odehrávaly významné husitské bitvy nebo události. Jsou tam i erby významných měst, která se k husitství a jeho pravdě hlásila. V rámci prohlídky jsou vidět i bojové vozy, oblečení, zbraně, výzbroj a prapory husitských vůdců.

Vše doprovází píseň Ktož jsú boží bojovníci. I téměř po 600 stech letech mi běhal mráz po zádech a vůbec se nedivím, že mohutný zpěv deptal nebo obracel nepřítele na útěk.

Jsem ráda, že jsem byla tzv. u kořenů. Stála jsem tam a nechala na sebe působit genia loci, slyšela jsem ryk boje a úpění poražených a uvědomila si, že Bůh je s námi vždy a všude.

Lidmila Lorencová

Do kostela v Africe…

V rámci projektu vybudování zdravotní kliniky v Tanzanii, na kterém spolupracuji, jsem se dostal do uliček afrického velkoměsta Dar es Salaam, kde nejsou ani asfaltové cesty, ani štěrkové cesty, dokonce ani rovné nezpevněné cesty. Člověk by si řekl, že po nich nikdo nechodí. Není to ale pravda.

Mezi nejčastější destinace pěších chodců jsou tamní kostely a mešity. Ano, čtete správně, na jedné ulici jsou vedle sebe různé konkurenční duchovní stánky, a co se týče obyčejných lidí, tak se zdá, že si nijak nevadí. Dokonce se navzájem přátelí, navštěvují, někdy se i mladí berou.

Dá se říci, že se jedná o celkem nevýrazný rozdíl. Ale přes to všechno člověk cítí, že tam v ulicích probíhá obrovská rivalita nejen duchovní, ale i finanční.

Na první pohled je evidentní, že více populární stánek má více příspěvků a následně více aktivit a nových fanoušků. Kostely a mešity se tedy jakoby předhánějí v „marketingových“ akcích. Je to samozřejmě poněkud silné slovo, ale díky těmto aktivitám se udržuje jakási rovnováha v preferencích náboženství.

Nabízí se tedy otázka, co je jiného v Evropě, kde se islám dnes tak rychle šíří, ale víra křesťanská a židovská spíše stagnuje v počtech věřících. A proč není náboženství tématem diskuzí u většiny mladých lidí? Proč se v Evropě nedaří držet stávající stav? Je to jen počtem přistěhovaných cizinců, nebo dělají evropské kostely něco jinak než kostely například africké?

Vešel jsem do kostela v blízké ulici, kde je již stará rozbitá asfaltová cesta, a nestačil se divit. V neděli ráno kolem 7:00 hod bylo již kolem kostela prvních 1000 návštěvníků. Tito přišli na první bohoslužbu, dvě hodiny poté začala druhá událost, stejně hojně navštívená, ale jinými členy obce. Velice impozantní zážitek. Tamní kostel má své noviny, připravuje televizní stanici a vlastní nemocnici. Jen onu neděli spolu se mnou přišlo na první bohoslužbu historicky poprvé asi 10 lidí, velice viditelný přírůstek. Silná energie lidí, kteří chtějí i nadále slavit v Africe Vánoce, Velikonoce a další svátky, které jsou i v oficiálním kalendáři v České republice na každém stole.

Je pravdou, že je velice lákavé cestovat do exotických zemí a potkat lidi z jiného kulturního zázemí, politické historie i víry. Ale osobně cítím, že právě proto cestuji. Necítím potřebu, aby naopak cizí kultury, političtí aktivisté a nové víry intenzivně cestovali k nám. Byť se mi líbí je sledovat a voní

krásou exotických dálek, byl bych rád, aby naše Evropa udržela krásnou atmosféru kostelních zvonů, křížů na hřbitovech a slavení již tak velmi hektických a poameričtěných vánočních událostí.

Nebo si dovedeme představit, že se Ježíšek a jeho kouzlo vytratí z našeho ročního kalendáře a děti si budou muset najít někoho jiného, kdo jim bude nadělovat kouzelné dárečky? Nemusíme nikde vyvolávat hloupou kulturní a náboženskou válku. Myslím, že bude bohatě stačit, když se budeme kulturně držet našeho kulturního dědictví, našich tradic a odkazu předků.

A hlavně, ať nejsou nejbližší kostely až v Africe…

Viktor Korček

Dovolená 2015

Společnou dovolenou budeme letos sdílet se slánským sborem od soboty 25. července do soboty 1. srpna v rekreačním zařízení Vyhlídka v Blansku, bráně Moravského krasu. Celková cena pro dospělé činí 2 835 Kč (tj. 405 Kč na den) a pro děti 2 660 Kč (tj. 380 na den). Objekt a okolí včetně námětů na výlety si můžete zatím prohlédnout na www.vyhlidka-blansko.cz

Témata jsou zatím v návrzích, odsouhlasený je návrh Ládi Lukavského Zdravý život a volný čas. Slánští navrhují témata, která souvisejí s letošními i loňskými výročími: Jak ovlivňují můj křesťanský život vzory v minulosti? Jak je pro mě důležité, k čemu odkazuje moje církev? Za jak moc závazný považuji prvokřesťanský model církve? Jak důležitý je pro mě odkaz přijímání pod obojí, husitství… Konečnou podobu bychom měli domluvit na sborovém svatodušním soustředění.

Připravované akce

So 18. dubna ve 14 hod. **Trojiční pojetí Boha** – 10. přednáška biblického vzdělávání, přednáší doc. ThDr. Jiří Vogel Th.D., proděkan HTF UK v Praze.

Ne 19. dubna ve 14 hod. pochod dobré vůle a shromáždění proti antisemitismu **„Všichni jsme lidi“** v Praze.

Pá 1. května **sborový výlet**, místo a čas bude upřesněno.

Ne 10. května **svátek matek**

So 23. května ve 14 hod. **Zákon a svoboda v Kristu** – 11. přednáška biblického vzdělávání, přednáší Mgr. Hana Tonzarová, Th.D., odborná asistentka Oddělení biblistiky, Katedry biblistiky a judaistiky HTF UK v Praze.

So 16. května **sborové předsvatodušní soustředění** od 9 hod. ve středisku ROSA

Ne 24. května **Hod Boží svatodušní**

Pá 29. května **Noc kostelů** s programem:
19:00–19:30 Vystoupení dětí z našeho kostela
19:30–21:00 Biblické slovo, modlitby, meditativní zpěvy z Taizé, ztišení
21:00 Závěrečná modlitba a požehnání
Při návštěvě bude možné si prohlédnout:

- výstavu fotografií a dokumentů ze života sboru k 90. výročí založení kladenské náboženské obce
- expozici „Tvé jméno budu připomínat – Židé v Kladně 1848–2014“, která připomíná osudy těch, kteří se od konce 19. století scházeli v našem kostele – bývalé synagoze.

V průběhu večera bude ponechán prostor pro případné otázky a osobní rozhovory.

Velikonoční bohoslužby

Čt 2. 4. Zelený čtvrtek – 17:30 – sejdeme se kolem stolu v Komenského síni, po vzoru Pána Ježíše si posloužíme umytím nohou.

Pá 3. 4. Velký pátek – 17:30 – čtení pašijí

So 4. 4. sederová večeře v 16 hod. ve Slaném
(Zájemci ať se přihlásí sestře Ivaně Doubravové)

Ne 5. 4. Hod Boží velikonoční 9:00

Pravidelná setkání

Neděle 8:15 hod. modlitební skupinka
9 hod. bohoslužba s péčí o děti

Pondělí 15 hod. setkání v Domově pro seniory
17 hod. ženská skupinka nad Biblí

Úterý ženská skupinka domácí – dle domluvy

Středa 16:45 hod. sdílení a modlitby
17:45 hod. biblická hodina

Pátek 9 hod. mimiškolka sudý týden
14:30 hod. mladší mládež
16 hod. mládež
17:30 hod. mužská skupinka sudý týden

Křesťanská poradna
je otevřena každou středu od 15 do 16:30 hod.

Otevřený kostel
je k dispozici každou středu od 15 do 16:30 hod.

Úřední hodiny
pro vyřízení potřebných záležitostí jsou ve čtvrtek od 9 do 11 hod. nebo ve středu od 15 do 16:30 hod.

Toto Nahoru, další zprávy, nedělní kázání, aktuality i fotografie naleznete na našem webu
http://ccshkladno.unas.cz

Datum vydání: 28. března 2015

Red. rada: J. Chytilová, S. Jurek, P. Osweto, P. Vlková, M. Vlková
Neoznačené příspěvky připravila redakční rada.